Quelle: https://manuscripta.at/?ID=908
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

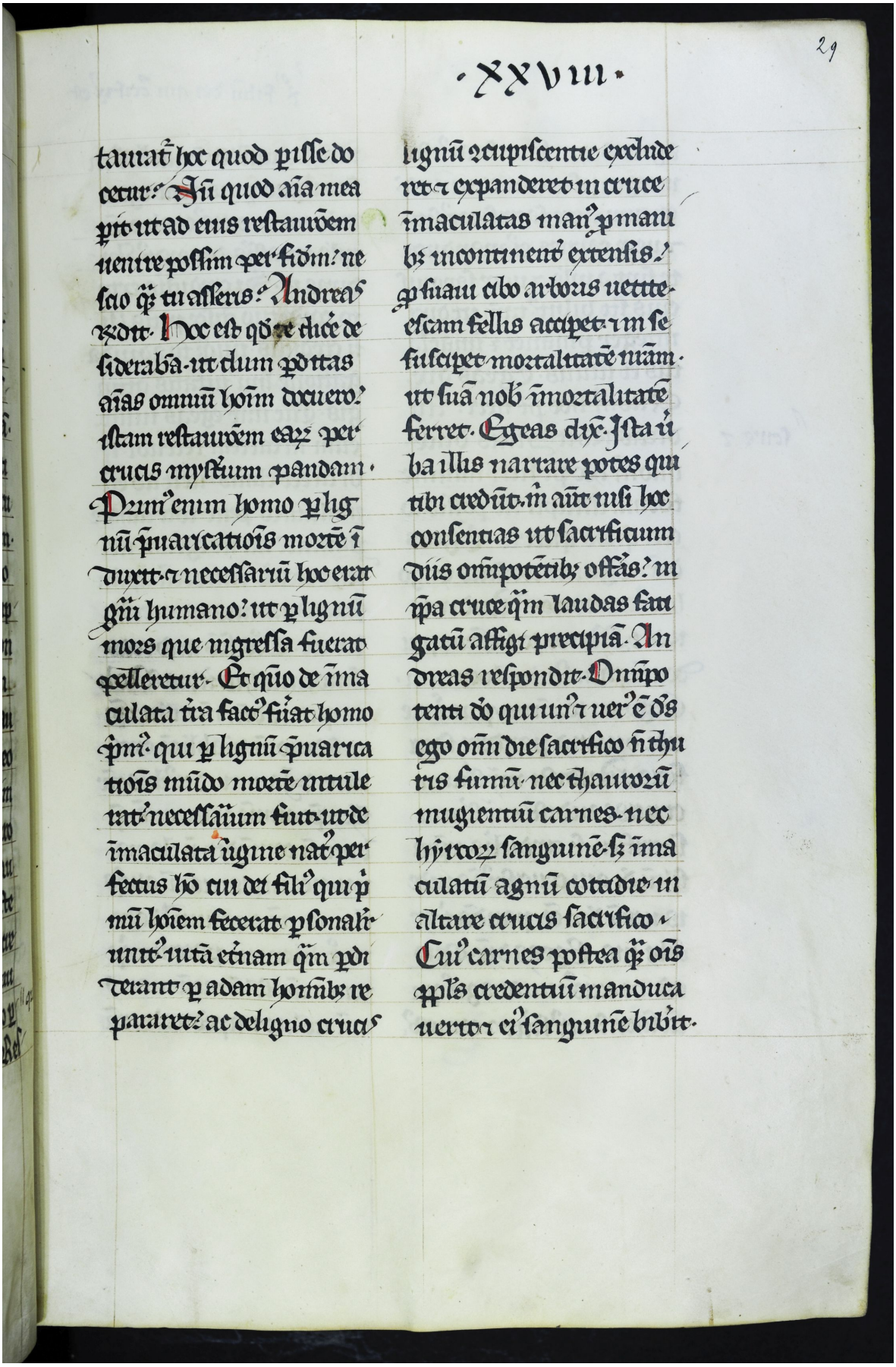

29

·xxviii·

tauratē hoc quod pisse do
cetur? Jū quod aīa mea
pro ut ad eius restauracōem
uentre possim per fidē? ne
sao q̄ tu asseris? Andreas
rndit. Hoc est qđ ego dicē de
sideraba. ut dum pōtas
aīas omniū hoīm docuero?
istam restauracōem eaq̄ per
crucis mysteria pandam.
Dum enim homo p lignū
pmi prauicatiois morte ī
duxet. et necessariū hoc erat
gēi humano? ut p lignū
mors que ingressa fuerat
pelleretur. Et quō de īma
culata tua face? fiat homo
pm? qui p lignū pmi ca
tiois mūdo morte intule
rit? necessariū fuit ut de
īmaculata ligne nat? per
fectus hō cui dei filī? qui p
mū hoīem fecerat psonali
ter unit? unita etiam q̄m pdi
derant p adam hoīb? re
pararet? ac de ligno cru
cis lignū ꝛcupiscentie exclude
ret. et expanderet in cruce
īmaculatas man? p manu
b? uncontinent? extensis?
q̄ suau cibo arborus uetite
escam sellus accepit. et se
suscepit mortalitatē nām.
ut suā nob? īmortalitatē
ferret. Ego eas dix. Ista ú
ba illis narrare potes qui
tibi credūt. in aūt nisi hoc
consentias ut sacrificium
dūs oīpotēti? offās? in
pa cruce q̄m laudas fac
gatū affigi precipiā. An
dreas respondit. Omīpo
tenti dō qui un? et ver? ē dō
ego oīn die sacrificio ī thu
ris fumū. nec thaurorū
mugientū carnes. nec
hirco? sanguinē. sed īma
culatū agnū cotidie in
altare crucis sacrifico.
Cui? carnes postea q̄ oīs
pl's credentiū manduca
uerunt et sanguinē bibit.